

РЕШЕНИЕ

№ 285

гр. Пловдив, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Георги Р. Гетов

при участието на секретаря Христина Ал. Борисова
като разгледа докладваното от Георги Р. Гетов Административно
наказателно дело № 20225330205504 по описа за 2022 година

Производството е по реда на **чл. 59 и следващите от ЗАНН**.

Образувано е по жалба от „Хохе Логистик“ ЕООД, ЕИК: 203081461, със
седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** И.Й.С. **срещу**
Наказателно постановление № 639255-F645555 от 03.06.2022 г., издадено от
М.К.Л. – *** (***) - П., с което на основание чл. 179, ал. 1, предл. 4 от Закона
за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на жалбоподателя е наложена
„имуществена санкция“ в размер на **500 (петстотин) лева** за нарушение по
чл. 125, ал. 5 вр. с ал. 3 от ЗДДС.

В жалбата се навеждат доводи за маловажност на извършеното деяние.
Жалбоподателят твърди, че такъв вид нарушение е допуснато за пръв път в
дейността му, а пропускът за своевременното подаване на отчетните регистри
да се дължи на смяна на счетоводната кантора, която е обслужвала
дружеството. Взема становище да не е ощетен държавният бюджет, а през
отчетния период дружеството да не е извършвало дейност. Моли
наказателното постановление да бъде отменено. В съдебно заседание, редовно
призован, жалбоподателят се представлява от *** на дружеството И.Й.С.,
която поддържа жалбата.

Въззиваемата страна се представлява от *** И.А., който оспорва жалбата
и поддържа наказателното постановление. Моли наказателното
постановление да бъде потвърдено. Претендира разноски за юрисконсултско
възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото
доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за

установено следното:

Жалбата е подадена от „Хохе Логистик“ ЕООД, спрямо което юридическо лице е наложена „имуществената санкция“, следователно от субект с надлежна процесуална легитимация. Спазен е срокът по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, поради което жалбата е **допустима**. Разгледана по същество, същата е **неоснователна**, поради което атакуваното наказателно постановление трябва да бъде потвърдено по следните съображения:

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

Жалбоподателят „Хохе Логистик“ ЕООД бил регистрирано по ЗДДС лице.

До 14.12.2021 г. „Хохе Логистик“ ЕООД не подало в ТД на НАП – Пловдив отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупките и дневник за продажбите, за данъчен период 01.11.2021 г. - 30.11.2021 г.

На 15.12.2021 г. свид. А. К. Т. – ***, извършила служебна проверка за неподадени в срок справки-декларации и отчетни регистри от задължени лица. При проверката свид. Т. установила неподдаването в срок от жалбоподателя „Хохе Логистик“ ЕООД на отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС в ТД на НАП – Пловдив за данъчния период 01.11.2021 г. - 30.11.2020 г.

До жалбоподателя били изпратени покани за явяване за съставяне на АУАН с изх. № 70-00-621-14/17.01.2022 г. и № 70-00-1486-13/08.02.2022 г. на вписаните в търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ седалище и адрес на управление, както и покани с изх. № 70-00-621-15/17.01.2022 г. и № 70-00-1486-12/08.02.2022 г. на декларирания адрес на управление по чл. 8 от ДОПК. Всички покани били непотърсени, тъй като жалбоподателят бил напуснал тези адреси, без да обяви и регистрира нов адрес, на който да получава кореспонденцията си.

На 11.02.2022 г. жалбоподателят „Хохе Логистик“ ЕООД подал в ТД на НАП – Пловдив справка-декларация и отчетните регистри за данъчен период 01.11.2021 г. - 30.11.2021 г., като те били приети с входящ номер 16004952803 от 11.02.2022 г.

На 11.03.2022 г. свид. Т. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бл. № F645555 срещу „Хохе Логистик“ ЕООД в присъствието на свидетел. Актът бил съставен в отсъствието на представител на жалбоподателя, който бил известен, но не можел да бъде открит. На 04.05.2022 г. актът бил предявен и препис бил връчен срещу разписка лично на управителя на дружеството жалбоподател. Представляващият дружеството вписал възражения в акта, а след това подал и писмено възражение с вх. № 70-00-4476/11.05.2022 г. по описа на ТД на НАП – Пловдив, което било прието за неоснователно от наказващия орган.

Въз основа на така съставения АУАН и на останалите материали по административнонаказателната преписка било издадено обжалваното в

настоящото производство наказателно постановление.

По доказателствата:

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателствени средства, както и на писмените доказателства по делото.

Съдът дава вяра на показанията на свид. А. К. Т.. От тях се установяват данъчният период, за който не са подадени отчетните регистри – ноември 2021 г.; данни за индивидуализацията на задълженото лице – фирмата на дружеството „Хогс Логистик“ и правноорганизационната му форма ЕООД, както и периодът, когато отчетните регистри са подадени в ТД на НАП-Пловдив – през месец февруари 2022 г. Изясняват се и предприетите действия от свидетелката за поканване на жалбоподателя за съставянето на АУАН. Свидетелските показания се ползват изцяло с доверие от съда, тъй като са проверени и намират подкрепа в събраните писмени доказателства. Ценят се още за добросъвестно дадени от незаинтересовано по делото лице.

От уведомление с вх. № 1600-4952803/11.02.2022 г. (лист 8 от делото) се установява, че жалбоподателят „Хогс Логистик“ ЕООД е подал пред ТД на НАП - Пловдив отчетните регистри – дневник за покупки и дневник за продажби, за данъчен период ноември 2021 г. на дата 11.02.2022 г.

От Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП се установява, че процесните АУАН и НП са издадени от надлежно оправомощени лица, действали в рамките на своята материална и териториална компетентност.

При така установените факти съдът приема следното от **правна страна**:

При съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита и представляващи основания за отмяна на НП. При съставянето на АУАН са изпълнени изискванията по чл. 42, ал. 1 от ЗАНН относно задължителното му съдържание. Актът е съставен от оправомощено лице, предявен е за запознаване със съдържанието му на представител на нарушителя и му е връчен препис срещу разписка. В 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е издадено и обжалваното НП. Същото отговаря на задължителните изисквания към съдържанието на този вид актове съгласно чл. 57 от ЗАНН, издадено е от материално и териториално компетентен орган. Налице е и съответствие между установените факти и правни изводи в АУАН и в НП.

Съставянето на АУАН в отсъствието на представител на жалбоподателя в случая не представлява нарушение на процедурата, тъй като актът е съставен в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят е известен, но не може да бъде намерен. Преди съставянето на АУАН до жалбоподателя са изпратени общо 4 (четири) покани. От тях 2 са адресирани

до вписаните в търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ седалище и адрес на управление и още 2 – до деклариран по ДОПК адрес. За изчерпателност на изводите правилно е изпратена и втора покана на всеки от известните адреси, след като първата не е била получена. При тези факти съдът намира, че са положени дължимите и възможни усилия за поканването на жалбоподателя за съставянето на АУАН и за охраняването на процесуалните му права. Доказано е, че неговото местоположение е било неизвестно и той не е могъл да бъде намерен, поради което законосъобразно актът е съставен в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. В случая жалбоподателя не следва да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение, тъй като той фактически е променил мястото, на което получава кореспонденцията си и може да бъде открит, но не е уведомил за това третите лица чрез вписване на промяната по партидата си в търговския регистър, нито е деклариал нов адрес пред ТД на НАП – Пловдив. Това обстоятелство се установява и в хода на съдебното следствие, където жалбоподателят сочи нов адрес, на който иска да бъде призоваван и да получава уведомления от съда. Този адрес е различен от официално обявените седалище и адрес на управление, за които пък се посочва да са напуснати. Аналогична хипотеза е разгледана в *Решение № 91 от 16.01.2023 г. по к.а.н.д. № 2868/2022 г. по описа на Районен съд – Пловдив*, в което е изяснено, че при сходни факти съставянето на АУАН в отсъствието на представител на нарушителя е в съответствие с разпоредбите на ЗАНН и не е допуснато процесуално нарушение. Съдът приема, че преценени в съвкупност, действията на актосъставителя са адекватни, целенасочени, изчерпателни, положена е дължимата грижа за обезпечаване на възможността на нарушителя да присъства при съставянето на акта. Чрез напускането на адреса и необявяването на нов такъв жалбоподателят сам е създал пречка пред своето поканване, поради което по делото е осъществена хипотезата по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и актът за установяване на нарушението е законосъобразно съставен. Изпълнени са и изискванията по чл. 43, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя „Хохе Логистик“ ЕООД е ангажирана за нарушение с правна квалификация чл. 125, ал. 5 във вр. с ал. 3 от ЗДДС. С посочените разпоредби се задължават регистрираните по ЗДДС лица да подават отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 ЗДДС – дневник за покупките и дневник за продажбите, за съответния данъчен период заедно със справката-декларация до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. По делото не е спорно, че дружеството жалбоподател е регистрирано по ЗДДС лице. Следователно „Хохе Логистик“ ЕООД е адресат на задължението за подаване на отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС и е годен субект на административното нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. с ал. 3 от ЗДДС. Правилно в наказателното постановление е определен срокът за изпълнение на задължението за подаване на отчетните регистри за данъчния период 01.11.2021 г. - 30.11.2021 г. Срокът за изпълнение е нормативен определен и

съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС е до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период. От своя страна данъчният период съвпада с календарния месец съгласно чл. 87, ал. 2 от ЗДДС. Налага се извод, че жалбоподателят е могъл правомерно да подаде отчетните регистри най-късно до 14.12.2021 г. /присъствен ден/.

Изпълнителното деяние е осъществено чрез бездействие от страна на жалбоподателя, който като е бил задължен, не е подал в срок до 14.12.2021 г. отчетните регистри – дневник за покупките и дневник за продажбите, за данъчен период ноември 2021 г. Нарушението е формално, поради което с осъществяването на изпълнителното си деяние то е било довършено от обективна страна, без необходимост от настъпването на определен вредоносен резултат. Самият факт на извършване на деянието (неподаването в срок на отчетните регистри) в достатъчна степен накърнява защитаваните обществени отношения по осигуряване на отчетността в дейността на регистрираните по ЗДДС лица и оправдава реализирането на административнонаказателната отговорност на дееца. С наказателното постановление е ангажирана обективната отговорност на жалбоподателя в качеството му на юридическо лице, поради което в процеса не подлежи на изследване въпросът за вината.

На следващо място съдът намира, че макар изпълнителното деяние на нарушението да е осъществено чрез бездействие, същото е доказано по категоричен начин по делото. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 7 ЗДДС отчетните регистри се подават по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). От приетото по като писмено доказателство по делото Уведомление за приемане на данни от справка-декларация за ДДС, дневник за покупки и дневник за продажби (лист 8 от делото) се доказва, че интересувашите делото отчетни регистри за данъчен период ноември 2021 г. са подадени на дата 11.02.2022 г. За извършеното действие по подаване на регистрите е генериран вх. № 1600-4952803 от дата 11.02.2022 г. От автоматично издаденото уведомление се прави пряка връзка между конкретно подадените документи и процесните отчетни регистри. Установява се, че уведомлението е било издадено по повод подаването именно на дневника за покупки и дневника за продажби на жалбоподателя „Хохе Логистик“ ЕООД и за данъчен период месец ноември 2021 г. Съгласно чл. 102, ал. 2 от ДОПК, към който препраща разпоредбата на чл. 125, ал. 7 ЗДДС, при приемането на декларации, документи или данни, подадени по електронен път, се извършва автоматично издаване на входящ номер и дата, които се изпращат на подателя с електронно съобщение. Доказва се, че тези реквизити са изпълнени, поради което процесното уведомление за приемане на данни се цени от съда като годно доказателство и от него се установява по категоричен начин, че отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС за данъчен период м. ноември 2021 г. са подадени от жалбоподателя на 11.02.2022 г. Тази дата обективно попада след изтичането на срока за подаване на отчетните регистри за процесния данъчен период, който срок в

случая е бил до 14.12.2021 г. По тези съображения по делото е доказано извършването на нарушението по чл. 125, ал. 5 вр. с ал. 3 от ЗДДС.

Основното възражение на жалбоподателя е за маловажност на случая. Настоящият съдебен състав намира това възражение за неоснователно. За да бъде деянието маловажен случай, то трябва да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Преценката се прави с оглед липсата или незначителността на вредни последици или на други смекчаващи обстоятелства. Смекчаващите обстоятелства са факти от обективната действителност и поради това, за да бъдат възприети, тяхното съществуване следва да бъде доказано по делото. В тази връзка за смекчаващи отговорността обстоятелства съдът приема, че неподадените в срок регистри са с нулев резултат, както и липсата на предходни нарушения на жалбоподателя. Значението на тези обстоятелства не е игнорирано от наказващия орган. Напротив – те са съобразени при определянето на обществената опасност на конкретното деяние и са послужили като основание за налагане на имуществената санкция в най-ниския възможен размер от 500 лева, когато за този вид административни нарушения е предвидена санкция до 10 000 лева.

Липсата на дейност на дружеството през отчетния период не представлява такова обстоятелство, на което да следва да бъде отдаден изключителен характер. В този смисъл сам по себе си нулевият резултат не води автоматично до извод за по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние спрямо обикновените случаи на такъв вид нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 4 от ЗДДС справка-декларация се подава и когато не следва да се внася или възстановява данък, както и в случаите, когато регистрираното лице не е извършило или получило доставки или придобивания или не е осъществило внос за този данъчен период. Значението на факта по неизвършването на дейност от регистрираното по ЗДДС лице е подробно изследвано в *Решение № 1758 от 14.10.2020 г. по к.а.н.д. № 1512/2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив*. В случаи като процесния следва да се имат предвид правилата на глава десета от ЗДДС „прекръпяване на регистрацията“, в която са уредени и предпоставките за доброволна дерегистрация, при която би отпаднало задължението за правния субект за подаване на справки-декларации и отчетни регистри. Една от изрично предвидените хипотези на доброволна дерегистрация е при преустановяване на търговската дейност. Следователно нормативната уредба е предоставила възможност на жалбоподателя да се освободи от това задължение при твърдяната от него липса на осъществявана дейност. Щом той не се е възползвал, а желае да продължи да бъде регистрирано лице, то правилата по глава тринадесета „деклариране и отчитане“ го обвързват и е длъжен да ги спазва в дейността си. Също така изискването за подаването на справка-декларация и на отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДвП и в случаите, когато регистрираното лице не е извършвало дейност, е продиктувано от факта, че подаването на справките-

декларации обслужва не само обществените отношения, свързани с набиране на приходната част на държавния бюджет, но и тези, свързани с правилното отчитане на извършваната в страната търговска дейност и движението на паричния поток, което пък от своя страна е свързано с планирането на бюджета за следващата година. Действително при липса на извършена търговска дейност държавният бюджет не се ощетява, доколкото данък не се дължи, но тъй като съществено се засягат отношенията, свързани с отчетността и планирането на бюджета, не може да се приеме, че неподаването на справка-декларация в тази хипотеза е с незначителна степен на обществена опасност. Не на последно място подаваните справки-декларации с нулев резултат се използват и при планирането и извършването на последващ контрол.

Липсата на вредни последици и по-конкретно на щета за държавния бюджет не е обстоятелство, което да определя маловажност на случая. Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за извършването на формално нарушение. Установяването на щета за държавния бюджет не е признак от състава на нарушението, нито може да се приеме, че укриването на печалба е типична, обичайна последица за този вид нарушения, за да бъде на свой ред липсата на щета смекчаващо обстоятелство в случая. Липсата на настъпили вреди от нарушение, при което вредите не са и типична негова последица, не представлява смекчаващо обстоятелство. В случай на проявление на вредни последици в причинна връзка с деянието те могат да се разглеждат като отегчаващи обстоятелства.

За установяването на действителната степен на обществена опасност на деянието и на дееца следва да бъдат отчетени и отегчаващите отговорността обстоятелства. За такова съдът приема изминалия период от време след изтичането на срока за подаване на отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС (до 14.12.2021 г. включително) преди жалбоподателят фактически да изпълни задължението си на 11.02.2022 г. Забавянето е с продължителност от близо 2 месеца, което повишава степента на обществена опасност на конкретното деяние до типичните случаи на такъв вид нарушения и тя не може да се определи за по-ниска при съпоставката с тях. След пропуска си да подаде отчетните регистри за ноември 2021 г. жалбоподателят не е сторил това до изтичането на срока и за следващия отчетен период. По този начин забавата при изпълнение на задължението е значителна, като не може да се приеме, че в кратък срок след деянието нарушителят е сторил необходимото да отстрани съществуващата противоправна ситуация. При служебна справка се установява, че вместо това жалбоподателят е бездействал и за подаването на справка-декларация и отчетните регистри и за следващия данъчен период.

Макар нарушението да е отстранено преди съставянето на АУАН, то това не е сторено преди откриването му от органите на приходната администрация. До жалбоподателя са изпратени четири на брой покани, всичките преди 11.02.2022 г., на която дата са подадени отчетните регистри за месец ноември 2021 г. Следователно нарушението е отстранено, след като

вече е било установено от ТД на НАП – Пловдив.

Към настоящия момент е разрешен с влязло в сила съдебно решение въпросът за отговорността на жалбоподателя относно неподаването в срок на отчетните регистри по ЗДДС за данъчен период декември 2021 г., като с Решение № 173 от 01.02.2023 г. по к.а.н.д. № 2973/2022 г. на Административен съд – Пловдив е прието, че нарушението е извършено от обективна страна, но конкретното деяние представлява маловажен случай. За регистрите за м. декември 2021 г. се установява да са подадени отново на 11.02.2022 г., когато са изпратени и тези за процесния период ноември 2021 г. Следователно забавата в настоящия случай спрямо казуса, разгледан от Административен съд – Пловдив, е *двойна* по продължителност. Предприемането на действия за отстраняване на нарушението още в следващия отчетен период демонстрира добросъвестност, която не е проявена в настоящия казус, при който забавата е от 2 месеца. Същевременно и предвид няколкото на брой нарушения, то съдът приема, че не следва отговорността да отпада за всяко от тях. Отегчаващите отговорността обстоятелства в случая са по-сериозно проявени, със завишен интензитет поради значително по-продължителния период, през който жалбоподателят е бездействал за изпълнение на задължението си.

Накрая по отношение на твърдените с жалбата причини за неизпълнение в срок на задължението по чл. 125, ал. 3 от ЗДДС по делото не са представени никакви доказателства нито за смяната на счетоводната кантора, нито за здравословни проблеми. Не са ангажирани и доказателствени искания. Възраженията са съвсем общо формулирани, без нужната конкретика. Както се посочи, смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства са факти от обективната действителност и тяхното съществуване подлежи на доказване, за да бъдат приети за установени. В тази връзка възраженията по жалбата се третираат единствено като твърдения, които обаче остават недоказани по делото. В съдебната практика на касационната инстанция също е изяснено, че когато нарушението се обяснява с некоректно или недобросъвестно водено счетоводство, това следва да се докаже с убедителни доказателства като например подадена жалба пред органите на МВР или Прокуратурата. В случая липсват каквито и да е доказателства за твърдените в жалбата обстоятелства.

В заключение при така установените смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, преценени не само като механичен сбор, но и предвид тяхната относителна тежест, съдът намира, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай, поради което правилно е издадено обжалваното наказателно постановление.

За така извършеното административно нарушение от жалбоподателя – юридическо лице, съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 1 от ЗДДС е предвидена имуществена санкция в размер от 500 до 10 000 лева. В случая административнонаказващият орган е наложил имуществена санкция от 500

лева, която е в минималния предвиден размер за този вид административно нарушение. Така определената санкция напълно съответства на степента на обществена опасност както на деянието, така и на дееца предвид установените смекчаващи обстоятелства и в този смисъл се явява справедлива. Правилно е определена приложимата санкционна разпоредба, тъй като отчетните регистри не са подадени в предвидените срокове. Настоящото производство е образувано по жалба на санкционираното лице, поради което съдът не би могъл да отегчава положението му. Следователно не е допуснато нарушение при определянето и налагането на имуществената санкция.

По тези съображения съдът намира жалбата за неоснователна, а наказателното постановление за законосъобразно и обосновано, поради което то трябва да бъде потвърдено.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производството пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски. С оглед неоснователността на жалбата право на разноски възниква единствено за въззиваемата страна, която изрично е направила искане за тяхното присъждане в хода на съдебните прения. Съгласно правилото на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д от ЗАНН, се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. При определяне на размера на възнаграждението следва да се съблюдава правилото на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, съгласно което размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна препраща към Наредба за заплащането на правната помощ (Обн. ДВ бр. 5 от 17.01.2006 г.). Съгласно чл. 27е от Наредбата възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лева. Препращането е единствено към максималния размер, като съдът определя възнаграждението по справедливост и в рамките на посочената горна граница. В настоящото съдебно производство административнонаказващият орган е защитаван от юрисконсулт, явил се в откритото съдебно заседание по делото. Съдът намира, че с оглед извършените следствени действия, фактическата и правна сложност на делото справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който е съобразен с правилата за неговото определяне.

За заплащане на присъдените разноски следва да бъде осъдена ответната страна в процеса – жалбоподателят „Хохе Логистик“ ЕООД. Разноските по аргумент от § 1, т. 6 от ДР на АПК следва да бъдат присъдени в полза на това юридическо лице, от структурата на което е част административнонаказващият орган, а в случая това е Националната агенция

за приходите.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 вр. с ал. 9 от ЗАНН ,
съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 639255-F645555 от 03.06.2022 г., издадено от М.К.Л. – директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - Пловдив, с което на „ХОХЕ ЛОГИСТИК“ ЕООД, ЕИК: 203081461, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** И.Й.С., ЕГН: ***** на основание чл. 179, ал. 1, пр. 4 от ЗДДС е наложена **„имуществена санкция“** в размер на **500 (петстотин) лева** за нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. с ал. 3 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „ХОХЕ ЛОГИСТИК“ ЕООД, ЕИК: 203081461, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** И.Й.С., ЕГН: ***** **да заплати** на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, БУЛСТАТ: 131063188 сумата от **80 (осемдесет) лева**, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба на основанията, посочени в Наказателно-процесуалния кодекс, по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____